

Genade voor zondaren

In gesprekken met een verslaafd gemeentelid wordt u geroepen om te getuigen van de verlossing en heling die bij God vandaan mogelijk is. Zijn genade is genoeg voor het 'doden' van de wortels van verslaving die we in het vorige artikel hebben besproken:

J. van de Kamp
G.R. van Leeuwen

Verslaving kan ook financiële nood met zich meebrengen.

1. Begeerte: de Heere kan ons er door Zijn Woord en Geest aan ontdekken dat wij altijd meer willen, maar dat onze honger en dorst naar geluk niet vervuld wordt.
2. Leegte: Hij kan laten zien dat we Hem missen en daardoor alles missen. Deze begeerte en leegte kan God wegnemen en daarvoor in de plaats overvloed schenken (Joh. 10:10).
3. Schaamte: de Heere kan eerlijk maken, zodat we onze zonden gaan belijden, aan Hem, maar ook aan anderen. 'Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen' (Spr. 28:13). Schaamte kan er ook toe leiden dat iemand zichzelf niet aanvaardt en zich schaamt voor anderen. Om zichzelf te aanvaarden is ten diepste Gods genade nodig.
4. Godsbeeld: God zoekt het verlorene. Wat een wonder dat Hij zondaren eerlijk maakt, tot ware schuldbelijdenis brengt en hun toont dat Hij de goede Herder is, Die het verlorene opzoekt. De Heilige Geest werkt in de harten van grote zondaren!
5. Gebondenheid: Christus kan vrijmaken:

'Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn' (Joh. 8:36). 'Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, zie, het is alles nieuw geworden' (2 Kor. 5:17).

6. Vervreemding van andere mensen: genade maakt eerlijk. Als het goed is, leggen we de schuld niet bij een ander, maar onderzoeken we onszelf en geven we toe als we fouten hebben gemaakt.

In de gesprekken met de verslaafde dient u te wijzen op zijn nood en schuld, maar ook op een genadig God. Uiteraard kan niet elk aspect in ieder gesprek aan de orde komen; u dient te peilen wat op welk moment nodig is. In dit alles is het belangrijk dat u naast uw gemeentelid staat en hem aanvaardt.

De omgeving van een verslaafde

Als de verslaafde deel uitmaakt van een gezin, is het ook nodig om oog te hebben voor de andere gezinsleden. Het feit dat een van de gezinsleden verslaafd is, functioneert namelijk als een 'nijlpaard in huis': het beheerst de ruimte, het gedrag en de

sfeer. Voor de gezinsleden is alleen óm het nijlpaard heen plaats. Het gezinsleven moet echter weer normaal gaan functioneren zonder dat de gezinsleden in alles bedacht moeten zijn op 'uitbarstingen' van hun verslaafde gezinslid. Dit is een lang proces waarbij hulpverlening onmisbaar is. Wel kunt u een helpende hand bieden in het leren ontdekken dat er een nijlpaard in huis is en stap voor stap aanmoedigen om weer een normale gezinssituatie te krijgen.

We zijn nu ingegaan op de situatie dat u in gesprek komt met een gemeentelid dat te maken heeft met verslaving. Het is echter ook mogelijk dat ouders van een verslaafde jongere contact met u opnemen. Welk advies moet u deze ouders geven? Uiteraard maakt het uit in welke fase van verslaving hun zoon of dochter zich bevindt. Welke fase dat ook is, ouders moeten aan de ene kant altijd open en betrokken zijn richting hun kind. Ze moeten laten merken dat ze hem niet afwijzen vanwege verslaving, hoewel ze het gebruik van de middelen wel afwijzen. Aan de andere kant moeten ze duidelijke grenzen stellen en hierover afspraken maken. Zo ontstaat er een veilige sfeer voor het kind, maar krijgt hij ook leiding. Heel belangrijk is ook om zelf een goed voorbeeld te zijn als het gaat om bijvoorbeeld roken, drinken en smart-phone-gebruik.

Professionele hulp

We zijn ingegaan op het verlenen van pastorale zorg. Verslaving kan echter ook andere noden met zich meebrengen, zoals op financieel gebied en bijna altijd op psychisch gebied. In dat geval kan de diaconie, samen met andere instanties, ondersteuning bieden door samen te kijken naar oplossingsrichtingen. Het is dan wel van belang dat de wil aanwezig is om de verslaving te boven te komen. Meestal zal professionele zorg nodig zijn. Indien de identiteit daarvan niet aansluit bij die van uw gemeentelid, kunt u hem en zijn omgeving aanmoedigen om daarover in gesprek te gaan en om te zoeken naar praktische regelingen. Als iemand bijvoorbeeld opgenomen is in een instelling, kan besproken worden welke kerkdiensten op zondag bezocht worden.

Laten we, ten slotte, ook proberen verslaving te voorkomen door te investeren in onze (familie)relaties. Voorkom ledigheid! (slot)

Voor meer informatie over het onderzoek en mogelijkheden voor hulp: www.deputaatschapdmz.nl